

Buda Ferenc

A Semmi partján

Teng-leng az öregember
Ideje mint a tenger
Se hossza nincs se vége
Kifakul szeme fénye
Pók egy mély bögre alján
Szorong a Semmi partján
Célját maga sem tudja
Bármire fog megunja
Sóhajt morog köhéccsel
Kenyeret vág a késsel
Ám enni sincs már kedve
Gunnyaszt elgémbereedve
Elalél újraéled
Éjjel riadva ébred
Régóta sehova nem jár
Senkitől semmit nem vár
Senkinek nem üzenget
A csapból vizet enged
Egy vízköves pohárba
Kilötytyenti a sárba
Magára is mogorva
Létét cipeli hordja
E láthatatlan láncot
S még a tikkadt akácok
Tüskéiket növesztik
Ő még tovább öregszik
Mentén egy görbe rácsnak
Elméje körbe jár csak
Folyton körbe meg körbe
Meg-megáll falnak dőlve
Nézi a földet nézi
Készül beleenyészni

Háború

– Töredékek –

Énekmondó Ádám fiannak,
az „Esik az eső, ázik a heveder”
kezdetű katonadal nótájára.

*Gördülnek előre a vaskerekek.
Rózsás a jövő, csak a nép kesereg.
Osztják a jegyes kenyeret, nagy a sor.
Vágtáz a vonat, az idő araszol.*

*

*Vitték katonának a férfiakat.
Vártuk: jön-e már az a tábori lap?
Volt, ki hazatért, van, aki sohasem,
végképp odalett, nem marad pora sem.*

*

*Légiriadó, a sziréna üvölt,
lobbot vet az ég, belerezdül a föld.
Széttörve cserép csörög az ereszen,
gyomrom kavarog, nem iszom, nem eszem.*

*

*Járdát beterít a ledőlt vakolat,
por száll kavarogva, a szél belekap.
Kormot lep a hó a sívár romokon,
füstől feketén az a régi malom.*

*

*Kürtszó kanyarog, a kaszárnya közel.
Álmom lövedék robaja viszi el.
Csonkolt tagokon csupa vér a kötés.
Tankcsorda tipor, hol az őszi vetés?*

*

*Gyorsan tovahúz az a bombavető.
Néztük: hol a ház, hova tűnt a tető?
Hull, hull a dió – mi marad meg a fán?
Langyos kora ősz, hazajött az apám.*

*

*Fegyvertelenül, se puska, se szurony,
egy szál katona menetel az uton.
Nincs már serege, nekivág egyedül,
nem tudja szegény, hova is menekül.*

*

*Áradva vonulnak a városon át
zörgő szekerek, idegen katonák.
Fáradt falevél le a földre libeg,
szétfújja a szél, jön a tél, a hideg.*

*

*Nem süt le a földre a nap hetekig.
Lágerba, akár a juhot, terelik,
hólepte mezőn didereg, gyalogol,
pusztul s odavész sok ezernyi fogoly.*

*

*Mozdony zakatol az acélsíneken,
zúgó repülő követi odafenn.
Vashíd leszakad, közepén a vonat.
Véres a folyó, viszi a holtakat.*

*

*Vérző romokon, a pokol peremén
bimbót, rügyeket kifakaszt a remény.
Sajdul, de beforr az a bombasilánk,
majd ha kivirul a kökényfavirág.*